

Caracterizare - Alexandru Lapusneanul

Costache Negruzzi este unul din deschizatorii de drumuri din literatura romana moderna. El a initiat specii noi printre care si nuvela istorica.

Alexandru Lapusneanul este personajul principal din nuvela cu acelasi nume. Este un personaj bine individualizat prin "I"-ul de la sfarsitul numelui. De asemenea este un personaj real atestat in cronica lui Ion Neculce.

Autorul il caracterizeaza indirect lasand de fiecare data, faptele, cuvintele, gesturile sa vorbeasca de la sine.

In primul capitol ne este prezentat Lapusneanul ce se intoarce in tara insotit de o oaste otomana, cu scopul de a se razbuna.

In apropiere de Tecuci este intampinat de o solie a lui Tomsa care il sfatuieste sa se intoarca, dar nu inainte ca acesta sa le spuna scopul lor. Cand Lapusneanul spune "am auzit de bantuirile tarii si am venit sa o mantui", Motoc ii sugereaza ca ar fi mai bine sa se intoarca ("tara e linistita", "de aceea norodul ne-a trimis sa-ti spunem ca tara nici te vrea nici te iubeste").

Acest lucru il infurie pe Lapusneanul care se arata extrem de hotarat in decizia sa ("mai degraba si-ar intoarce Dunarea cursul indarapt") si aratand ca nu va fi intors de nimic din drum ("daca voi nu ma vreti eu va vreau si daca voi num ma iubiti eu va iubesc pre voi").

In momentul cand ramane singur cu Motoc, acesta, incearca sa-l insele iar pe Lapusneanul, spunandu-i sa renunte la ajutorul oastei otomane si sa se bazeze pe sprijinul moldovenilor. La auzul vorbelor sale si cand acesta ii mai spune lui Lapusneanul sa aiba incredere ("incred-te in noi"), viitorul domn se infurie si ii aminteste lui Motoc ca la tradat ("cand m-ai vazut biruit m-ai lasat") si ca nu s-ar mai increde in el ("n-as fi un natarau de frunte sa ma incred in tine?").

Lapusneanul ii spune ca nu-l va ucide, dar ii spune foarte clar si de ce ("te voi cruta ca-ci imi esti trebuitor sa ma scapi de blastemuirile norodului", "sabia mea nu se va manji in sangele tau"). Dupa ce preia tronul Lapusneanul se afla intr-un permanent conflict cu boierii si la cea mai mica abatere ii omoara, fiind foarte crud.

Rugamintile Doamnei Ruxanda de a opri varsarea de sange spunandu-i ca este muritor si pacatele nu-i sunt iertate daca ridica o manastire ("esti muritor si ai sa dai sama") il fac pe Lapusneanul sa se infurie si din impulsivitate duce mana la pumnal, dar se opreste la timp. Acest lucru arat impulsivitatea lui nemasurata. Dar poate fi si tandru ("o ridica ca pe o pana si opune pe genunchii sai"). De aici reiese ca este vorba si despre un conflict interior.

Dezumanizarea este exemplificata si de cruzimea cu care pregateste leacul de frica.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

A doua zi, merge la biserică ("îmbracat cu toată pompa domnească") unde după slujbă dovedește că bine cunoaște arta disimulării. El își cere iertare în fața boierilor, citând pasaje din Sfânta Scriptură pentru a fi mai convingător și spune că vrea să pecetluiască împăcare cu un ospaț.

Acolo Lapusneanul dă dovadă de o cruzime nemăsurată în care poruncește uciderea celor 47 de boieri, din capetele lor făcând o piramidă pe care o arată Ruxandei "ca leac de frică".

Între timp mulțimea se adună la palat cerând capul lui Motoc, iar Lapusneanul se arată total neînduplecat de rugămintele acestuia ("Destul! Nu mai boci că o muiere"). De asemenea îi arată lui Motoc că nu a uitat nimic din ("du-te să mori pentru țară", "nu spuneai că țara nici mă vrea nici mă iubește"). Lapusneanul este și foarte inteligent, transformând sacrificiul lui Motoc într-un act politic abil ("luati-l și spuneți că așa plătește Alexandru-vodă călăușul țării").

După ospaț acesta își ține promisiunea de a nu mai omorî boieri, făcută Ruxandei, dar își arată caracterul sadic chinându-i ("taia mâini, scotea ochi, ciuntea și spinteca").

Drama tiranului începe în momentul în care se trezește din letargie și observă că este călugăr. Începe să-i amenințe pe cei din jur ("Ma-ti popit voi, dar de mă voi scula pe mulți am să popesc și eu") și ajunge să-și amenințe propriul fiu când află că acesta este domn.

El nu poate concepe să trăiască fără putere ("Eu nu sunt călugăr. Sunt domn! Sunt Alexandru-vodă"). Toate jăplele sale îl determină pe Doamna Ruxanda să-i dea otrava, astfel sfârșind tiranul.

În această operă naratiunea se îmbină cu descrierea și pasajele descriptive (descrierea îmbrăcămintei lui Lapusneanul), iar cuvintele folosite de personaje, limbajul lor, conturează culoarea de epocă.

Toate acțiunile sale demonstrează că Lapusneanul este de asemenea un personaj romantic. Este prezentat obiectiv.

Parerea despre el a autorului este aceeași cu a celorlalte personaje care îl văd ca pe un domn crud și nemilos, parerea mea fiind aceeași.

Alexandru Lapusneanul rămâne un personaj bine individualizat, cu lumini și umbre, cu gesturi și cuvinte memorabile conturând personalitatea domnului tiran.